

چهارشنبه 12 تیر 1392 - 24 شعبان 1434 - 3 جولای 2013

انتشار نخستین شماره روزنامه...

آغاز غزوه بنی مصطلق در سال پنجم هجری قمری

بنی مصطلق، که طایفه ای از قبیله خزاعه بودند، در ناحیه "فرع" اقامت داشته و با طایفه "بنی مدلیج" هم پیمان بودند.

رئیس طایفه بنی مصطلق، "حارث بن اُبی ضرار" بود. وی پس از آن که از اقامت رسول خدا(ص) در مدینه و تشکیل حکومت اسلامی در این منطقه شد، بسان سایر بزرگان شرک و کفر، نسبت به ریاست و حاکمیت قبیله ای خویش، احساس خطر نمود و در صدد دشمنی و مبارزه با این دین جدید و یاری بر مردان جنگجوی قبله خویش، مردان بسیاری از طوایف هم پیمان و هم جوار خویش را گرد آورد و ساز و برگ جنگی آنان را فراهم کرد و هجوم به مدینه را نمود.

این خبر به اطلاع پیامبر(ص) رسید و آن حضرت، یکی از یاران خود به نام "بریده اسلمی" را برای تحقیق و تفحص به سوی بنی مصطلق روان کرد کافی و وافی از تعداد دشمن و ساز و کار آنان به دست آورد.

بریده اسلمی مأموریت خود را به نیکی انجام داد و تمام اطلاعات بدست آمده از بنی مصطلق را در اختیار پیامبر(ص) گذاشت.

آن حضرت با سی نفر سواره نظام (که بیست نفر از مسلمانان انصار و ده نفر از مهاجرین بودند) در دوم شعبان سال پنجم و به روایتی سال ششم هجری قمری، سوی ناحیه محل سکونت بنی مصطلق حرکت کرد.

برخی از رزمندگان اسلام در این غزوه عبارت بودند از: امام علی بن ابی طالب(ع)، عمار بن یاسر، مقداد بن عمرو، سعد بن معاذ، زبیر بن عوام، ابوبکر، عقیله، عمر بن خطاب، عثمان بن عفان، طلحه بن عبیدالله، اسید بن حضیر، ابوعبس بن جبر و ...

واقفی، صاحب کتاب ارزشمند "المغازی" گفت: و خرج مع رسول الله صلی الله علیه و سلم بشر کثیر من المنافقین لم یخرجوا فی غزاه قط مثلهما، و غلبه فی الجهاد الا ان یصیبوا من عرض الدتیا و قرب علیهم السفر.

یعنی: تعداد زیادی از منافقان به همراه رسول خدا(ص) در این غزه شرکت نمودند. در حالی که آنان در هیچ غزوه ای به مانند این غزوه با رسول حرکت نمی کردند. آنان هیچ رغبتی به جهاد نداشته و ندارند، مگر این که احساس کنند که به مال دنیا و غنیمت جنگی در سفری کوتاه (و بدون خاصی) دست یابند.

به هر روی پیامبر(ص) در مکانی به نام "مریسیع" که چشمه آبی در آن حوالی بود، فرود آمد و از همسران آن حضرت، ام سلمه و عایشه همراهش آن جا پیامبر(ص) به مقدار کافی آب ذخیره کرد و سپاهیان را در دو دسته رزمی صف بندی نمود و به سوی دشمن حرکت کرد.

دشمنان اسلام که از هیبت و شکوه سپاه اسلام، دچار ترس و وحشت شده بودند، معرکه را ترک کرده و به بیابان ها گریختند و تنها قوم بنی مصطلق ماندند.

میان مسلمانان مبارز و قوم بنی مصطلق، درگیری آغاز شد و طرفین به نبردی سنگین پرداختند. در این غزوه، دلیری و دلاوری مردی امام علی(ع) دیدنی و مثال زدنی بود و پس از او مردانی چون عمار، مقداد و زبیر.

اما ساعتی نگذشت که دشمن زبون، متحمل شکست گردید و با دادن ده کشته، از جمله کشته شدن حارث بن اُبی ضرار، پرچم پیروزی اسلام برافراشتند و دو بیست تن از مردان، زنان و کودکان اسیر شده و اموال و دارایی های فراوانی به غنیمت سپاه اسلام درآمد.

از مسلمانان، تنها يك نفر در این غزوه به شهادت رسید.

پس از پایان جنگ و تقسیم غنایم و اسیران، "جویریة بنت حارث بن ابی ضرار"، که زنی فهیم و خوش زبان بود، نصیب یکی از رزمندگان اسلام شد درخواست خود وی، پیامبر اسلام(ص) وی را از آن مسلمان خرید و در راه خدا آزاد کرد و سپس با وی ازدواج نمود و به میمنت این ازدواج، تعداد از زنان و کودکان، آزاد شدند.

عایشه در این باره گفت: فأعتق مأه اهل بیت بتزویج رسول الله صلی الله علیه و سلم ایها، فلا أعلم امرأه أعظم برکه علی قومها منها.

گفتنی است که در همین غزوه، داستان افک و تهمت ناروا به عایشه به وقوع پیوست و قرآن مجید در آیه 11 سوره نور(24) آن را تکذیب نمود.

ترور فضل بن سهل در حمام سرخس در سال 202 هجری قمری

فضل بن سهل، مردی دوران‌دیش، کاردان، دانشمند و رزم آورد بود و از آغاز رشد مأمون عباسی در خراسان، در کنار وی و از تربیت کنندگان و راهنمایان مأمون بود. وی در نبرد سنگین میان سپاهیان مأمون و سپاهیان امین در سال 197 قمری، مدیریت جنگی سپاهیان مأمون را بر عهده داشت نیکی و پیروزی در محرم سال 198 قمری به پایان برد و اقتدار و خلافت مأمون عباسی را در سراسر عالم اسلام فراگیر و تثبیت نمود و بدین جهت مأمون به "ذوالزیاستین" ملقب گردید.

فضل بن سهل، در فراخوانی امام رضا(ع) به خراسان و پذیرش ولایت عهدی مأمون عباسی، نظر مساعد داشت و شاید محرک اصلی مأمون در این خود فضل بن سهل بود.

به هر روی، پس از آن که مأمون عباسی به رشد سیاسی و مدیریتی رسید و بر تمام ابعاد حکومتی و تمام مناطق اسلامی، استیلای کامل یافت گرفت از شهر "مرو" واقع در خراسان بزرگ، هجرت کند و به وطن اصلی خویش و پدرانش "بغداد" برگردد.

هنگامی که مأمون به سوی بغداد برمی گشت، در آغاز فضل بن سهل را از سوی مزدوران ناشناخته حکومتی، در حمام سرخس ترور کرد ناجوانمردانه به قتل آورد و سپس در طوس، امام رضا(ع) را مسموم و آن حضرت را غریبانه به شهادت رسانید و بدین طریق، دو عنصر اصلی خلافت خویش را از سر راه برداشت و با خیالی آسوده به سوی عراق رفت و رضایت عباسیان مقیم بغداد را از این طریق فراهم آورد.

مورخان، تاریخ کشته شدن فضل بن سهل در حمام سرخس را، ماه شعبان دانسته اند. در کتاب "مسند الامام الرضا(ع)" این واقعه را در شعبان سال 202 قمری ذکر کرده اند.

ولی به نظر می رسد که تاریخ مزبور، مقرون به صحت نباشد. زیرا امام رضا(ع) در آخر ماه صفر سال 203 قمری به شهادت رسید و مطمئناً قتل سهل، اندکی پیش از شهادت امام رضا(ع) بود.

بنابراین، باید قتل فضل بن سهل در ماه محرم و یا ماه صفر سال 203 قمری واقع شده باشد. والله عالم.

تولد شیخ الاسلام ابواسماعیل عبدالله بن منصور مشهور به خواجه عبدالله انصاری در سال 396 هجری قمری
شیخ الاسلام ابواسماعیل عبدالله بن منصور مشهور به خواجه عبدالله انصاری، نویسنده، شاعر، محدث و مفسر پرآوازه قرن 5 هجری قمری در سال 396 قمری در شهر هرات متولد شد. او از اعیان ابویوب انصاری صحابی معروف پیامبر اکرم(ص) بود. شیخ انصاری از کودکی زبانی گویا، طبعی روان و قوی داشت. او پس از تحصیل علوم دینی و ادبی راهی سفر شد و در بازگشت با شیخ ابوالحسن خرقانی ملاقات و مباحثه کرد. خواجه عبدالله در تصوف از شیخ خرقانی تعلیم گرفت و جانشین او بشمار می رفت. شیخ انصاری آثار منظوم و منثور فراوانی به زبانهای عربی و فارسی دارد که مسأله آنها 171#& مناجات نامه، ذم الکلام و منازل السائرین» است. این عارف دانا سرانجام در ذیحجه سال 481 هجری قمری بدرود حیات گفت و درگذشت به آغوش خاک سپرده شد.

انتشار نخستین شماره روزنامه نسیم شمال در شهر رشت در سال 1325 هجری قمری
نخستین شماره 171#& روزنامه نسیم شمال» در شهر رشت در سال 1325 هجری قمری منتشر شد. مدیر و صاحب امتیاز این روزنامه فکاهی- سید اشرف الدین قزوینی معروف به گیلانی بود. انتشار روزنامه نسیم شمال تا زمان انحلال مجلس ادامه داشت. اما پس از گلوله باران مجلس و برچسب روزنامه ها و انجمنها، روزنامه نسیم شمال نیز توقیف شد.